

AURSKOG-HØLAND KOMMUNE
Rådhusveien 3
1940 BJØRKELANGEN

Trondheim, 02.05.2023

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2022/5265

Saksbehandler:
Kjell Vidar Seljevoll

Vedtak i klagesak om avslag på søknad om skadefelling av ulv i deler av rovviltregion 4 - Aurskog-Høland kommune

Vi viser til klage på Statsforvalteren i Oslo og Viken sitt vedtak datert 3. desember 2022, om avslag på søknad om skadefelling av ulv i Aurskog-Høland kommune. Klagesaken ble oversendt til oss 19. desember 2022. Vi beklager lang saksbehandlingstid for saken.

Vedtak

Miljødirektoratet opprettholder Statsforvalteren i Oslo og Viken sitt vedtak.

Vedtakene er fattet etter rovviltforskriften § 9 og forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Aurskog-Høland kommune, Aurskog Bondelag og Lars J. Nordbye har søkt om skadefelling av en skadegjørende ulv. Dette med bakgrunn i at det i område Lierfoss i Aurskog-Høland kommune, i slutten av oktober 2022, ble registrert angrep av ulv på sau i to ulike besetninger med få dagers mellomrom. I alt 16 sauer ble påvist tatt av ulv etter undersøkelser utført av Statens naturoppsyn. Ingen av sauene som ble tatt gikk bak godkjente rovviltavvisende gjerder. Den ene besetningen gikk bak en dobbel strømtråd mens dyrene i den andre besetningen hadde klaver hvor det ble brukt såkalt «no-fence».

Statsforvalteren har avslått søknadene om felling av ulven, med henvisning til at skadene er skjedd innenfor ulvesonen der terskelen for å tillate felling er høy, samt at de mener det finnes annen tilfredsstillende løsning.

Vedtaket datert 3. november er påklaget av Aurskog-Høland kommune i brev datert 18. november 2022.

Klagen

Aurskog-Høland kommune klager over vedtaket og mener at Statsforvalteren ikke følger opp Regjeringens signaler om at det skal være lettere å ta ut enkeltstående dyr også i ulvesonen når disse beviselig har angrepet beitedyr. Kommunen vektlegger behovet for skadefelling da ulveangrepene foregikk på innmarksbeite og i umiddelbar nærhet til gård. Det vises til at beiting på innmark eller gårdsnært areal er regnet som et av de mest effektive tiltak mot ulveangrep.

Kommunen påpeker at den aktuelle ulven har vist seg å ha evne og vilje til å angripe beitedyr på innmarksbeite rett ved gårder og at det er realistisk at flere angrep vil kunne skje. Kommunen viser også til den konfliktdempende effekten som en tillatelse til skadefelling av et enkeltstående skadevoldende individ vil ha, også innenfor ulvesonen.

Det vises til klagen i sin helhet.

Statsforvalterens behandling av klagen

Statsforvalteren i Oslo og Viken (SFOV) har gitt sine vurderinger av klagepunktene ved oversendelse av saken. Det konkluderes med at klagen ikke endrer på Statsforvalterens konklusjon om å avslå søknaden om skadefelling og saken er av den grunn oversendt til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Det vises til Statsforvalterens sitt vedtak og oversendelsesbrevet i sin helhet.

Miljødirektoratets vurderinger

Klagen er fremsatt innenfor klagefristen for vedtaket. Vi er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Betinget kvote

Skadefelling skal kun iverksettes dersom uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. naturmangfoldloven § 18. Vi viser i den forbindelse til rovviltnemnda i region 4 og 5 sine vurderinger i forbindelse med vedtak om kvote for betinget skadefelling av ulv av 2. mai 2022, der det ble fastsatt en kvote på 10 ulv for region 4 og 5, gjeldende for perioden 1. juni 2022 til 15. februar 2023.

Vedtaket er klagebehandlet av Klima- og miljødepartementet 7. juli 2022 og departementet har stadfestet nemndas vedtak. Av departementets vedtak fremgår det at rovviltpolitikken er bygget opp om prinsippet om geografisk differensiert forvaltning, og Stortinget har vedtatt at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Innenfor ulvesonen og området prioritert til andre rovviltarter stilles større krav om tilpassing av beitenæringene til en fast forekomst av rovvilt. Og videre at det er viktig å skjerme individer med verdifull genetikk.

Vedtaket om betinget kvote har gitt Statsforvalteren i Oslo og Viken myndigheten til å vurdere skadefelling av ulv i konkrete situasjoner. Ved vurdering om det skal gis tillatelse til skadefelling skal statsforvalteren vektlegge føringene i regional forvaltningsplan, samt drøfte de opplistede skjønnskriteriene i rovviltforskriftens § 9 i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

Skadeomfang og potensiale for skade

Skadefelling er et virkemiddel som kan iverksettes dersom det oppstår en akutt skadesituasjon, og dersom det ikke finnes en annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Statsforvalteren har i sitt vedtak påpekt at terskelen for å tillate skadefelling av ulv innenfor ulvesonen vil ligge høyt.

I oversendelsen av klagen skriver Statsforvalteren i Oslo og Viken;

I de skadetilfellene som ligger til grunn for søknaden var det ikke gjort spesielle tiltak for å avverge skade før skadetidspunktet. I klagen hevdes at beiting på innmark eller gårdsnært areal er et av de mest effektive tiltak mot ulveangrep. På bakgrunn av erfaringer med husdyrtap i ulvesonen de siste tiårene framstår det klart at ulv normalt jakter i kulturlandskap og nær gårder selv om aktivitetssentrum i reviret er i utmark. Det er også erfaringer i ulvesonen som viser at å skille beitedyr fra rovdyr ved bruk av rovviltsikret sauegjerde, rovviltgjerde, nattkve mm fungerer tilfredsstillende som sikkerhet mot angrep.

Vi tiltrer Statsforvalterens vurdering.

Annen tilfredsstillende løsning

Det følger av naturmangfoldloven § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. I vurderingen av dette vilkåret vil prinsippet om arealdifferensiert forvaltning, som blant annet følger av rovviltforskriften, av rovviltnemndenes regionale forvaltningsplaner, og Stortingets vedtak om ulvesone - veie tungt.

Miljødirektoratet tiltrer Statsforvalteren i Oslo og Viken sine vurderinger knyttet til mulighetene for å sette inn andre forebyggende tiltak. Videre viser vi til at det i den aktuelle situasjonen fantes andre forebyggende tiltak som burde utprøves, før det var aktuelt å videre vurdere skadefelling av ulv.

Klagerett

Vedtaket er endelig, og du/dere kan ikke klage på vedtaket.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Susanne Hanssen
fung. seksjonsleder

Kopi til:

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

Postboks 8013 DEP

0030 OSLO

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	Postboks 8007 Dep	0030	OSLO
LANDBRUKSDIREKTORATET	Postboks 56	7701	STEINKJER
MATTILSYNET	Felles postmottak	2381	BRUMUNDDAL
	Postboks 383		
STATSFORVALTEREN I OSLO OG VIKEN	Postboks 325	1502	MOSS
AVD DRAMMEN			
AURSKOG BONDELAG		1930	AURSKOG
LARS J. NORDBYE	Søndre Haneborg	1930	AURSKOG
	Haneborgveien 378		